

Regjeringen i det vilde have havt en væsentlig Støtte overfor det her foreliggende Tilfælde. Thi vel vil det jo være saa, at Landbrugsraadet i sig vil have indbefattet tekniske Kræfter, specielt saghyndige Veterinærer o. s. v., som Regjeringen efter min Mening i dette Tilfælde havde maattet støtte sig til. Men det har den jo i det foreliggende Tilfælde kunnet gjøre, uden at den øvrige Del af Landbrugsraadet efter dets naturlige Sammensætning har kunnet savnes betydeligt. Jeg tror ogsaa at kunne udtale, at man i sin store Helhed i Landbostanden har været tilfreds med de Foranstaltninger, der af Regjeringen ere truffene lige over for Sygdommens Bekæmpelse. Jeg har havt Leilighed til at staa i stor Værelsvirkning med mange Landmænd, ogsaa med Organisationen for Landmændene, Landboforeninger, navnlig rigtignok for Sjyllands Vedkommende, og jeg kan udtale, at man i den store Helhed har været tilfreds med den Maade, hvorpaa Sygdommen hidtil er bleven bekæmpet. Med Hensyn til den Maade, hvorpaa man ønsker Affættningen fremmet under Sygdommen og paa det Tidspunkt, som vi Alle haabe ikke maa være for hjernt, da Sygdommen væsentlig kan siges at være bekæmpet, stoler Landmændene trygt paa, at Regjeringen i Forening med Rigsdagen vil kunne sætte det igjennem, som til enhver Tid maa anses for mest tjenligt til at fremme Affættningen og til at bekæmpe Eftervirkningen af Sygdommen. Hvad Affættingsforholdene angaar, vil jeg blot udtale, at det for mig staar som klart, at det maa være Regjeringens Opgave, som det ogsaa tilbøielig har vist sig at være, at fremme Stibsfarten til de Steder, hvor Produkterne lettest kunne finde Affættning i; den maa ikke skjønne i saa Henseende, og jeg tør nok udtale, at den ogsaa i Rigsdagen vil finde Tilslutning hertil. Det er vel saa, at hele den civiliserede Verden, ja, man kan ogsaa tilbøielig nu sige, en Del af den uciviliserede Verden med har gjort sig til Opgave at forsyne England med Landbrugsprodukter; men jo mere dette er blevet gjennemgribende og almindeligt, desto vigtigere maa det være for en lille Nabostat, for Danmark, der væsentlig skal leve af Affættningen af sine Landbrugsprodukter, at være første Mand paa Vintien, følge med eller snarere gaa forud for Andre i enhver Henseende paa det Omraade. Vi ere jo saa heldig stillede eller saa vidt fremme, at have lige ivers over hele Landet en vel trafikeret Linie fra Kjøbenhavn over Belterne, hvorover der gaa hyppige Dampfærger lige til Esbjerg, hvor vi have en temmelig vidt ud-

viklet Udførselshavn, og jeg tror, at man maaste maa komme dertil, at det bliver Regjeringen, der besørger den videre Udførsel ogsaa fra Esbjerg, idet man da følger det samme System, som er gjældende ved Fernbanerne, at det ikke saa meget kommer an paa, hvad der betaler sig direkte, men at der ogsaa ses paa, hvad der betaler sig indirekte. Jeg tror, at Ingen bedre end Regjeringen vil kunne sørge for en for Landmanden, Landbrugets Produkters Udførsel heldig Stibstrafik fra Esbjerg til England. Jeg siger dette uden i mindste Maade at ville udtale Noget mod det Selstfab, der nu besejler denne Route, idet det er bitterligt, at det forenede Dampstibsselskab har hyperlige Baade og hyperligt Mandstaf, som udmærket forstaar at omgaas den levende Del af Produktionen, og Selskabet staar ogsaa i stor Anseelse i Udlandet, netop fordi Baadene ere saa vel indrettede til Transporten af levende Dyr, men jeg anser det dog for mest rationelt og for Landbruget mest tjenligt, om det snarest muligt kunde blive Regjeringen, der direkte besejlede denne Linie. Jeg antager endvidere, og det har allerede været ndtalt her, at det ogsaa maa komme dertil, at der aabnes andre Ruter for levende og død Fragt, maaste nærmest til Belgien, og jeg tror ikke, at man skal opsjatte altfor længe at optage denne Fart af Hensyn til, hvad der nu her hviler over Landet, thi man kan jo saa strax udføre Produkter af anden Bessaffenhed, og saaledes faae Linien i Gang. Jeg anser, som sagt, de Offre, denne Besejling i videre Forstand vil udkræve, som velværende baade i Landets og specielt i Agerbrugets Tjeneste, og jeg tror, at naar det maa blive Tilfældet, at vi faar en endnu bedre Udvikling af vor Trafik og Udførsel af Produkter end Tilfældet hidtil har været, saa vil man kunne indskrive dette som en af de gode Følger af den Ulykke, som er kommen over Landbruget ved Svinesygdommen. Jeg vil strax tilføie, at jeg anser det som en anden god Følge af et Onde, hvis vi paa dette Omraade komme dertil, at vi nedslagte i vore egne Slagterier en stor Del mere, end hidtil er flet, at altsaa Slagterivæsenet bliver yderligere udviklet her, og at der ikke bliver den Afhængighed af Udlandet, som der hidtil paa dette Omraade har været tilstede. Vel har vi mange Slagterier, men jeg tror, at Landbruget kan bære en Del flere, og derved bliver en stor Del af Fortjenesten, som ellers gaar ud paa andre Hænder, her i Landet. Naar jeg udtaler dette om Slagterierne, vil jeg samtidig rette den Opfordring til Regjeringen, at den paa enhver Maade, naar det ikke strider mod andre Interesser,